



**PREZES  
URZĘDU OCHRONY  
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

Warszawa, 12 maja 2022 r.

DIH-3.707.28.2022.JS

**DECYZJA DIH - III/ 73 /2022**

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2021 r. poz. 735 z późn. zm.), art. 1 ust. 3 oraz art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2020 r. poz. 1706) oraz art. 93 ust. 2 i ust. 5, art. 92 pkt 5, art. 91 pkt 26 lit. d ustawy z dnia 11 września 2015 r. o zużytych sprzęcie elektrycznym i elektronicznym (Dz. U. z 2020 r. poz. 1893 z późn. zm.), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w przedmiocie odwołania od decyzji nr PO.354.ZSE.41.2021.CZP z 19 stycznia 2022 r. (nr akt: PU.8361.538.2021) Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Warszawie, na mocy której przedsiębiorcy Lidl Sp. z o.o. sp. k. z siedzibą w Jankowicach, wymierzono karę pieniężną w wysokości 5 000 zł (słownie: pięć tysięcy złotych) z tytułu niedopełnienia obowiązków wynikających z art. 39 pkt 3 ww. ustawy o zużytych sprzęcie elektrycznym i elektronicznym, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów **utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.**

**Uzasadnienie**

W dniach 18 i 30 listopada 2021 r. inspektorzy reprezentujący Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej (zwanego dalej: „Mazowieckim WIIH”, „organem pierwszej instancji”), działając na podstawie upoważnienia nr 764/2021 z 18 listopada 2021 r., przeprowadzili kontrolę w sklepie Lidl, mieszczącym się przy ul. Radzymińskiej 116 w Warszawie, należącym do przedsiębiorcy Lidl Sp. z o.o. sp. k. z siedzibą w Jankowicach (zwanego dalej: „stroną” lub „przedsiębiorcą”).

Na podstawie art. 48 ust. 11 pkt 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2021 r., poz. 162 z późn. zm.) zwanej dalej: „Prawem przedsiębiorców”, nie dokonano

zawiadomienia przedsiębiorcy o zamiarze wszczęcia kontroli ponieważ kontrolę przeprowadzono na podstawie bezpośrednio stosowanych przepisów prawa Unii Europejskiej.

Kontrolę przeprowadzono w obecności kierownika sklepu, którą uznano za osobę czynną w rozumieniu art. 97 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. Kodeks cywilny (Dz. U. z 2020 r. poz. 1740 z późn. zm.). Zakres kontroli obejmował przestrzeganie przez przedsiębiorcę przepisów ustawy z dnia 11 września 2015 r. *o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym* (Dz. U. z 2020 r., poz. 1893 z późn. zm.), zwanej dalej: „*ustawą o zużytym sprzęcie*”.

W wyniku podjętych działań kontrolnych inspektorzy reprezentujący Mazowieckiego WIIH stwierdzili, że kontrolowany przedsiębiorca udostępnił 3 partie sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych, tj.:

- 1) wyciskarkę do cytrusów Kenwood typ JE 280 A, 0351401,
- 2) blender ręczny Silver Crest 088934,
- 3) termowentylator Fan Heater 071945, 365184,

bez dołączonych do niego informacji wymaganych art. 13 ust. 1 pkt 2 ustawy o zużytym sprzęcie, to jest informacji o potencjalnych skutkach dla środowiska i zdrowia ludzi wynikających z obecności w sprzęcie niebezpiecznych substancji, mieszanin oraz części składowych, co stanowiło naruszenie art. 39 pkt 3 ww. ustawy.

Wszystkie ustalenia kontroli zostały zawarte w protokole kontroli z 30 listopada 2021 r. nr PU.8361.538.2021, do którego nie zgłoszono uwag.

W oparciu o zebrany materiał dowodowy, na podstawie art. 61 § 1 i 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2021 r. poz. 735 z późn. zm.), zwanej dalej: „Kpa”, Mazowiecki WIIH zawiadomieniem z 23 grudnia 2021 r., poinformował przedsiębiorcę Lidl Sp. z o.o. sp. k. z siedzibą w Jankowicach, o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego, w przedmiocie wymierzenia kary pieniężnej określonej w art. 91 pkt 26 lit. d ustawy o zużytym sprzęcie, z tytułu niedopełnienia obowiązków, o których mowa w art. 39 pkt 3 ww. ustawy. Jednocześnie poinformowano, że stronie przysługuje prawo do wypowiedzania się co do zebranych dowodów i materiałów, zgodnie z wymaganiami art. 10 Kpa. Strona nie skorzystała z przysługującego jej uprawnienia.

W dniu 19 stycznia 2022 r. Mazowiecki WIIH, wydał decyzję, na mocy której przedsiębiorcy Lidl Sp. z o.o. sp. k. z siedzibą w Jankowicach, wymierzono karę pieniężną w wysokości 5 000 zł (słownie: pięć tysięcy złotych) z tytułu niedopełnienia obowiązków dystrybutora, określonych w art. 39 pkt 3 ustawy o zużytym sprzęcie.

W dniu 16 lutego 2022 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (zwany dalej: „Prezesem UOKiK” albo „organem drugiej instancji”) otrzymał za pośrednictwem Mazowieckiego WIIH odwołanie od ww. decyzji. W odwołaniu strona reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika wniosła o uchylenie przedmiotowej decyzji w całości i umorzenie postępowania pierwszej instancji. Zaskarżonej decyzji strona zarzuciła naruszenie:

1) przepisów postępowania, tj.

a) art. 77 § 1 Kpa, art. 80 Kpa, w związku z art. 1 ust. 3 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2020 r. poz. 1706), zwanej dalej „ustawą o Inspekcji Handlowej” poprzez błędne stwierdzenie, iż w stosunku do produktu:

- wyciskarka do cytrusów Kenwood typ JE 280 A, 0351401 brak było dołączonej do sprzętu informacji o potencjalnych skutkach dla środowiska i zdrowia ludzi wynikających z obecności w sprzęcie niebezpiecznych substancji, mieszanin oraz części składowych, podczas gdy na str. 35 dołączonej do produktu instrukcji informacja ta wraz z symbolem, o którym mowa w art. 14 ust. 1 ustawy o zużytych sprzęcie była zawarta,

- blender ręczny Silver Crest 088934 brak było dołączonej do sprzętu informacji o potencjalnych skutkach dla środowiska i zdrowia ludzi wynikających z obecności w sprzęcie niebezpiecznych substancji, mieszanin oraz części składowych, podczas gdy na str. 74 dołączonej do produktu instrukcji informacja ta wraz z symbolem, o którym mowa w art. 14 ust. 1 ustawy o zużytych sprzęcie była zawarta,

- termowentylator Fan Heater 071945, 365184 brak było dołączonej do sprzętu informacji o potencjalnych skutkach dla środowiska i zdrowia ludzi wynikających z obecności w sprzęcie niebezpiecznych substancji, mieszanin oraz części składowych, podczas gdy na str. 38 dołączonej do produktu instrukcji informacja ta wraz z symbolem, o którym mowa w art. 14 ust. 1 ustawy o zużytych sprzęcie była zawarta,

b) art. 8 Kpa w zw. z art. 107 § 3 Kpa w zw. z art. 81a § 1 Kpa poprzez nienależyte uzasadnienie decyzji polegające na braku dokładnego wskazania w niej, na podstawie jakich środków dowodowych organ pierwszej instancji stwierdził naruszenie przez przedsiębiorcę Lidl Sp. z o.o. sp. k. z siedzibą w Jankowicach art. 13 ust. 2 pkt 1 ustawy o zużytych sprzęcie, co uniemożliwia dokonanie weryfikacji, czy poszukiwane informacje rzeczywiście nie były należycie dołączone do zakwestionowanych produktów;

- 2) prawa materialnego, tj. art. 39 pkt 3 w zw. z art.13 ust. 1 pkt 2 ustawy o zużytych sprzęcie poprzez jego błędne zastosowanie w niniejszej sprawie, polegające na stwierdzeniu, iż komunikat dla klientów dot. potencjalnych skutków dla środowiska i zdrowia ludzi wynikających z obecności w sprzęcie niebezpiecznych substancji, mieszanin oraz części składowych nie był dołączony do zakwestionowanych produktów, podczas gdy przedmiotowy komunikat był dołączony, a jego forma spełniała wszelkie przesłanki informacyjne dla klientów o skutkach dla środowiska i zdrowia ludzi wynikających z obecności w sprzęcie niebezpiecznych substancji, mieszanin oraz części składowych, bez konieczności dalszego jego doprecyzowania.

Mając na uwadze powyższe zarzuty strona na podstawie art. 1 ust. 3 ustawy o Inspekcji Handlowej wniosła o przeprowadzenie dowodu z załączonych dokumentów tj. instrukcji obsługi dołączonej do zakwestionowanych produktów, na okoliczność spełnienia przez przedsiębiorcę obowiązku informacyjnego, wskazanego w art. 39 pkt 3 w zw. z art. 13 ust. 1 pkt 2 ustawy o zużytych sprzęcie.

Pismem z 23 lutego 2022 r. Prezes UOKiK poinformował przedsiębiorcę Lidl Sp. z o.o. sp. k. z siedzibą w Jankowicach, o toczącym się postępowaniu administracyjnym w sprawie odwołania od decyzji nr PO.354.ZSE.41.2021.CZP z 19 stycznia 2022 r. (nr akt: PU.8361.538.2021) Mazowieckiego WIIH oraz o przysługującym mu prawie do zapoznania się z aktami sprawy i wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów. Strona nie skorzystała z przysługujących jej uprawnień.

### **Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił i stwierdził.**

Istotą postępowania odwoławczego jest ponowne rozpoznanie i rozstrzygnięcie tożsamej przedmiotowo i podmiotowo sprawy administracyjnej w granicach wyznaczonych rozstrzygnięciem decyzji organu pierwszej instancji. W toku postępowania organ odwoławczy dokonuje oceny, czy odwołanie strony postępowania jest uzasadnione oraz sprawdza, czy wydana decyzja była prawidłowa.

Stosownie do art. 5 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej, w sprawach związanych z wykonywaniem zadań i kompetencji Inspekcji, organem właściwym jest wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów jest organem wyższego stopnia i w związku z powyższym, w ramach nadzoru, jest uprawniony do przeprowadzenia niniejszego postępowania.

Do zadań Inspekcji Handlowej zgodnie z art. 87 ustawy o zużytych sprzęcie, należy kontrola przestrzegania przez dystrybutorów przepisów art. 37 i art. 39 ww. ustawy. Przepis wskazuje przy tym, że kontrola ta jest przeprowadzona na podstawie ustawy o Inspekcji Handlowej.

Zgodnie z art. 39 ustawy o zużytych sprzęcie dystrybutor jest obowiązany do:

- 1) udostępniania na rynku wyłącznie sprzętu:
  - a) wprowadzonego do obrotu przez wprowadzającego sprzęt wpisanego do rejestru lub pochodzącego od producenta, który wyznaczył autoryzowanego przedstawiciela wpisanego do rejestru,
  - b) oznakowanego zgodnie z art. 14 ust. 1;
- 2) umieszczenia w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji o punktach zbierania zużytego sprzętu, a w przypadku udostępniania na rynku sprzętu za pomocą środków porozumiewania się na odległość - do przekazania tych informacji w sposób umożliwiający zapoznanie się z nimi, w szczególności na stronie internetowej lub w formie komunikatu;
- 3) udostępniania na rynku sprzętu wraz z dołączoną do niego informacją, o której mowa w art. 13 ust. 1, w przypadku sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych.

Według art. 13 ust. 1 „Wprowadzający sprzęt jest obowiązany dołączyć do sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych informację o:

- 1) zakazie umieszczania zużytego sprzętu łącznie z innymi odpadami, wraz z wyjaśnieniem znaczenia oznakowania, o którym mowa w art. 14 ust. 1;
- 2) potencjalnych skutkach dla środowiska i zdrowia ludzi wynikających z obecności w sprzęcie niebezpiecznych: substancji, mieszanin oraz części składowych.

Zgodnie z art. 91 pkt 26 ustawy o zużytym sprzęcie, administracyjnej karze pieniężnej podlega ten, kto nie wykonuje obowiązków o których mowa w art. 39. Wysokość administracyjnej kary pieniężnej w tym przypadku, stosownie do art. 92 pkt 5 ustawy o zużytym sprzęcie, wynosi od 5 000 zł do 500 000 zł.

Przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej uwzględnia się stopień szkodliwości naruszenia, rodzaj, zakres i okres trwania naruszenia oraz dotychczasową działalność podmiotu (art. 93 ust. 3 ww. ustawy).

Niniejsze postępowanie administracyjne prowadzone jest w związku z odwołaniem wniesionym przez przedsiębiorcę Lidl Sp. z o.o. sp. k. z siedzibą w Jankowicach od decyzji nr PO.354.ZSE.41.2021.CZP z 19 stycznia 2022 r. (nr akt: PU.8361.538.2021) Mazowieckiego WIIH, na mocy której na podstawie art. 91 pkt 26 lit. d ustawy o zużytym sprzęcie oraz art. 104 § 1 Kpa ww. przedsiębiorcy wymierzono karę pieniężną w wysokości 5 000 zł (słownie: pięć tysięcy złotych) za udostępnianie na rynku sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych bez dołączonych do niego informacji, o których mowa w art. 13 ust. 1 pkt 2 ww. ustawy, co narusza art. 39 pkt 3 ustawy o zużytym sprzęcie.

W toku postępowania odwoławczego Prezes UOKiK przeprowadził analizę ustaleń kontroli, w oparciu o które wydano decyzję oraz treści skarżonej decyzji, jak również uwzględnił

zarzuty zawarte w odwołaniu. Po przeprowadzonym postępowaniu organ drugiej instancji wskazuje, iż nie ma wątpliwości, że przedsiębiorca naruszył przepisy ustawy o zużytych sprzęcie, co spowodowało konieczność nałożenia przez Mazowieckiego WIIH kary pieniężnej.

Powyższe stanowiło podstawę do wymierzenia kary pieniężnej w oparciu o art. 91 pkt 26 lit. d ustawy o zużytych sprzęcie oraz art. 104 Kpa. Tym samym działania Mazowieckiego WIIH były zgodne z prawem i decyzja została wydana w sposób prawidłowy.

Biorąc pod uwagę obowiązujące przepisy dotyczące nakładania kar, niezrealizowanie obowiązków, o których mowa w 39 pkt 3 ustawy o zużytych sprzęcie powoduje - zgodnie z art. 91 pkt 26 lit. d ww. ustawy – nałożenie administracyjnej kary pieniężnej stosownie do art. 92 pkt 5 ww. ustawy w wysokość od 5 000 zł do 500 000 zł. Przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej uwzględnia się stopień szkodliwości naruszenia, rodzaj, zakres i okres trwania naruszenia oraz dotychczasową działalność podmiotu (art. 93 ust. 3 ww. ustawy).

W odwołaniu strona wniosła o uchylenie przedmiotowej decyzji w całości i umorzenie postępowania pierwszej instancji.

Organ drugiej instancji nie ma wątpliwości, co do stwierdzonego stanu faktycznego. Ustalenia kontroli wprost wskazują, na czym polegało naruszenie prawa przez kontrolowanego, dlatego Prezes UOKiK nie widzi podstaw do uchylenia decyzji.

Odnosząc się do zarzutu naruszenia przepisów postępowania tj. art. 77 § 1 Kpa, art. 80 Kpa w związku z art. 1 ust. 3 ustawy o Inspekcji Handlowej, poprzez błędne stwierdzenie, że trzy zakwestionowane produkty nie posiadały dołączonej informacji o potencjalnych skutkach dla środowiska i zdrowia ludzi wynikających z obecności w sprzęcie niebezpiecznych substancji, mieszanin oraz części składowych, podczas gdy w dołączonych instrukcjach taka informacja była zawarta, Prezes UOKiK wskazuje, że jest on bezpodstawny.

W toku kontroli przeprowadzonej w sklepie Lidl w Warszawie przy ul. Radzymińskiej 116, inspektorzy reprezentujący Mazowieckiego WIIH poddali ocenie 10 partii sprzętu elektrycznego przeznaczonego dla gospodarstw domowych, spośród których zakwestionowali 3 partie. Szczegóły kontroli zostały udokumentowane w protokole z 30 listopada 2021 r. nr PU.8361.538.2021 wraz z załącznikami. Z dowodu w postaci protokołu jednoznacznie wynika, że w przypadku 3 partii sprzętu stwierdzono naruszenie obowiązku wskazanego w art. 39 pkt 3 ustawy o zużytych sprzęcie tj. bez dołączonej informacji o potencjalnych skutkach dla środowiska i zdrowia ludzi wynikających z obecności w sprzęcie niebezpiecznych substancji, mieszanin oraz części składowych. Kontrolę przeprowadzono w obecności kierownika sklepu, uznanego za osobę czynną w lokalu przedsiębiorstwa w rozumieniu art. 97 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. Kodeks cywilny (Dz.U. z 2020 r. poz.

1740 z późn.zm.), który bez zastrzeżeń podpisał protokół kontroli. Następnie protokół kontroli doręczono kontrolowanemu, który także nie zgłosił zastrzeżeń do jego treści.

Protokół kontroli jest dokumentem urzędowym. Zgodnie z art. 20 ustawy o Inspekcji Handlowej kontrolowany może zgłosić uwagi bezpośrednio do protokołu kontroli lub w terminie 7 dni od dnia przedstawienia protokołu do podpisu wnieść je na piśmie. Należy przypomnieć, iż protokół kontroli jako dokument urzędowy korzysta z domniemania prawdziwości zapisów w nim zawartych. Znajduje to potwierdzenie w wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 8 listopada 2019 r. w sprawie sygn. VI SA/Wa 1400/19, w którym Sąd stwierdza, że protokół sporządzony na podstawie upoważnienia ustawowego, w przewidzianej prawem formie i przez legitymowanych do tego rodzaju czynności pracowników organu stanowi, zgodnie z 76 § 1 Kpa dokument urzędowy na okoliczność tego, co zostało w tym dokumencie stwierdzone.

Dodatkowo należy zauważyć, że w piśmie z 14 grudnia 2021 r. stanowiącym odpowiedź w sprawie nieprawidłowości stwierdzonych w toku kontroli przyznano fakt niedołączenia do sprzętu wymaganych informacji i poinformowano o jego wycofaniu ze sprzedaży w kontrolowanym sklepie.

W kwestii przeprowadzenia dowodu z załączonych dokumentów tj. instrukcji obsługi dołączonej do zakwestionowanych produktów, na okoliczność spełnienia przez przedsiębiorcę obowiązku informacyjnego, wskazanego w art. 39 pkt 3 w zw. z art. 13 ust. 1 pkt 2 ustawy o zużytych sprzęcie, Prezes UOKiK stwierdza, że nie czynią one zadość temu obowiązkowi informacyjnemu.

Zgodnie z art. 13 ust. 1 „Wprowadzający sprzęt jest obowiązany dołączyć do sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych informację o:

- 1) zakazie umieszczania zużytego sprzętu łącznie z innymi odpadami, wraz z wyjaśnieniem znaczenia oznakowania, o którym mowa w art. 14 ust. 1;
- 2) potencjalnych skutkach dla środowiska i zdrowia ludzi wynikających z obecności w sprzęcie niebezpiecznych: substancji, mieszanin oraz części składowych.

Według art. 39 ustawy o zużytych sprzęcie dystrybutor jest obowiązany do udostępniania na rynku wyłącznie sprzętu oznakowanego zgodnie z art. 14 ust. 1 (pkt 1 lit. b) oraz udostępniania na rynku sprzętu wraz z dołączoną do niego informacją, o której mowa w art. 13 ust. 1, w przypadku sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych (pkt 3).

Z powyższego ewidentnie wynikają dwa obowiązki informacyjne dla wprowadzającego sprzęt, które zagrożone są dwiema różnymi administracyjnymi karami pieniężnymi na podstawie odpowiednio: art. 91 pkt 26 lit. b oraz art. 91 pkt 26 lit. d.

Przesłane trzy instrukcje spełniają wymogi w zakresie zakazu umieszczania zużytego sprzętu łącznie z innymi odpadami wraz z wyjaśnieniem znaczenia oznakowania symbolem

selektywnego zbierania, natomiast nie zawierają informacji o: potencjalnych skutkach dla środowiska i zdrowia ludzi wynikających z obecności w sprzęcie niebezpiecznych: substancji, mieszanin oraz części składowych.

Informacje o prawidłowym usuwaniu odpadów zużytego sprzętu jest oddzielnym komunikatem i nie zastępuje informacji zawartej w art. 13 ust. 1 pkt 2 ustawy o zużytym sprzęcie. Dla spełnienia powyższego obowiązku w instrukcji powinna zostać zawarta odrębna informacja o potencjalnym (szkodliwym) wpływie dla środowiska i zdrowia ludzi wynikających z obecności w sprzęcie niebezpiecznych: substancji, mieszanin oraz części składowych. Ustawodawca nie wskazał wprost treści tej informacji, więc może ona mieć dowolne brzmienie ale odnoszące się do negatywnego wpływu na środowisko i zdrowie ludzi wynikającego z obecności w sprzęcie niebezpiecznych: substancji, mieszanin oraz części składowych, np. *Urządzenia elektryczne i elektroniczne zawierają substancje, mieszaniny i części składowe, które mogą być szkodliwe dla środowiska i zdrowia ludzi.*

Skoro ustawodawca sprecyzował dwa odrębne obowiązki informacyjne i określił za nie kary administracyjne to oznacza, że zależało mu na podkreśleniu istoty tych obowiązków i właściwego zachowania użytkowników sprzętu, co ma bezpośredni wpływ na środowisko i zdrowie ludzi.

Biorąc pod uwagę powyższe zarzut naruszenia prawa materialnego, tj. art. 39 pkt 3 w zw. z art. 13 ust. 1 pkt 2 ustawy o zużytym sprzęcie poprzez jego błędne zastosowanie w niniejszej sprawie, należy uznać za bezprzedmiotowy.

Odnosząc się do zarzutu naruszenia art. 8 Kpa w zw. z art. 107 § 3 Kpa w zw. z art. 81a § 1 Kpa, Prezes UOKiK uznał go za chybiony. W ocenie organu drugiej instancji zaskarżona decyzja posiada uzasadnienie, które przedstawia stan faktyczny (udokumentowany w toku kontroli) i umożliwia poznanie toku rozumowania organu rozstrzygającego sprawę. Organ pierwszej instancji nie odniósł się literalnie do protokołu kontroli, natomiast w uzasadnieniu wskazał ocenę zebranego materiału dowodowego, interpretację stosowanych przepisów oraz ocenę przyjętego stanu faktycznego w świetle obowiązującego prawa. Dowody zebrane w sprawie, szczególnie dokumenty urzędowe, nie mogą zastępować uzasadnienia decyzji, więc organ pierwszej instancji nie przenosił do decyzji treści protokołu, lecz na jego podstawie opisał w decyzji stan faktyczny.

Stwierdzenie w wyniku kontroli, że jakiś podmiot nie zrealizował ciążącego na nim obowiązku ustawowego powoduje konieczność nałożenia kary pieniężnej, która jest karą administracyjną. Należy przypomnieć, iż przepisy art. 39 ustawy o zużytym sprzęcie w sposób jednoznaczny wskazują na obowiązki dystrybutorów. W przedmiotowej sprawie oferowany sprzęt przeznaczony dla gospodarstw domowych nie zawierał informacji o potencjalnych skutkach dla środowiska i zdrowia ludzi wynikających z obecności w sprzęcie niebezpiecznych: substancji, mieszanin oraz części składowych wymaganej przez art. 39 pkt 3 ustawy o zużytym sprzęcie.



Prezes UOKiK przypomina, że obowiązkiem przedsiębiorcy, jako profesjonalnego uczestnika obrotu, jest znajomość przepisów dotyczących jego działalności i ich respektowanie. Przepisy te w sposób jednoznaczny stwierdzają, że to przedsiębiorca ponosi odpowiedzialność za nieprawidłowości dotyczące obowiązków jakie nakłada na niego ustawa o zużytym sprzęcie. Podmiot gospodarczy zobowiązany do stosowania prawa i tak zorganizować działalność swojej placówki, by nie doszło w niej do naruszeń obowiązujących przepisów.

Jednocześnie Prezes UOKiK wskazuje, że wymierzona stronie na podstawie art. 91 pkt 26 lit. d ustawy o zużytym sprzęcie kara była najniższą z możliwych w świetle art. 92 tej ustawy. Zgodnie z art. 92 pkt 5 w przypadku, o którym mowa w art. 91 pkt 26 kara wynosi od 5.000 zł do 500.000 zł.

Przypomnieć należy, że ustawa o zużytym sprzęcie dokonuje w zakresie swojej regulacji wdrożenia dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/19/UE z dnia 4 lipca 2012 r. w sprawie zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego (Dz. Urz. UE L 197 z 24.07.2012, str. 38, z późn. zm.). Zgodnie z art. 22 tej dyrektywy państwa członkowskie ustanawiają zasady dotyczące sankcji mających zastosowanie w przypadku naruszeń przepisów krajowych przyjętych na mocy niniejszej dyrektywy i podejmują wszystkie środki niezbędne do zapewnienia ich zastosowania. Przewidziane sankcje muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstrasżające. Nałożona na stronę, wydaną na podstawie art. 91 pkt 26 lit. d ww. ustawy decyzją nr PO.354.ZSE.41.2021.CZP z 19 stycznia 2022 r. kara pieniężna w wysokości 5.000 zł spełnia powyższe kryteria.

Podkreślić należy, że obowiązujące przepisy ustawy o zużytym sprzęcie dają prawną możliwość odstąpienia od zastosowania sankcji przewidują w art. 93 ust. 4 ww. ustawy, w sytuacji jeżeli podmiot podlegający ukaraniu przedstawi organowi dowody i okoliczności wskazujące, że podmiot ten dochował należytej staranności i uczynił wszystko, czego można od niego rozsądnie oczekiwać, aby do naruszenia nie doszło lub że nie miał żadnego wpływu na powstanie naruszenia, a naruszenie to nastąpiło wskutek zdarzeń i okoliczności, których podmiot nie mógł przewidzieć. W takich przypadkach organ nie wszczyna postępowania w sprawie nałożenia administracyjnej kary pieniężnej wobec tego podmiotu, a postępowanie wszczęte w tej sprawie umarza. W niniejszym przypadku nie zaszły jakiegokolwiek przesłanki, o których mowa we wskazanym przepisie, pozwalające Wojewódzkiemu Inspektorowi na odstąpienie od wymierzenia kary, co w ocenie Prezesa jest uzasadnione.

Po przeanalizowaniu niniejszej sprawy organ drugiej instancji informuje, iż nie widzi też podstaw do odstąpienia od wymierzenia kary na podstawie art. 189 f § 1 pkt 1 Kpa. Okoliczności i waga naruszenia prawa nie budzą wątpliwości, co do istnienia przesłanek faktycznych uzasadniających nałożenie kary pieniężnej. Strona nie dopełniła obowiązków nałożonych na nią w art. 39 pkt 3 ustawy o zużytym sprzęcie, tym samym nie można uznać, że waga naruszenia prawa była znikoma, a tym samym przesłanka pierwsza nie została

spełniona. Jeszcze raz podkreślić należy, że obowiązkiem przedsiębiorcy – jako profesjonalnego uczestnika obrotu jest znać przepisy dotyczące jego działalności. Przepisy te w sposób jednoznaczny stwierdzają, że to przedsiębiorca odpowiada za nieprawidłowości dotyczące obowiązków jakie nakłada na niego ustawa o zużytym sprzęcie. Podmiot gospodarczy zobowiązany do stosowania prawa w tym zakresie powinien tak zorganizować działalność swojej placówki, aby nie dochodziło w niej do naruszeń obowiązujących przepisów.

Za spełnioną można uznać natomiast przesłankę dotyczącą zaprzestania naruszenia, gdyż strona podjęła działania mające na celu usunięcie stwierdzonych nieprawidłowości poprzez wycofanie kwestionowanych produktów z obrotu. Przesłanki te, jednak muszą być spełnione łącznie.

Nie została spełniona również przesłanka z pkt 2 art. 189f § 1, ponieważ nie była wydana przez inny uprawniony organ administracji publicznej prawomocna decyzja nakładająca na stronę za to samo zachowanie administracyjną karę pieniężną, jak również strona nie została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, czy też prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe, a kara ta spełniałaby cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna.

W ocenie Prezesa UOKiK zastosowanie art. 189f § 2 nie spełnieni celów, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna określona w przepisach ustawy o zużytym sprzęcie.

Podsumowując Prezes UOKiK stwierdza, że Mazowiecki WIIH, miał podstawy do nałożenia administracyjnej kary pieniężnej na podstawie art. 91 pkt 26 lit. d ustawy o zużytym sprzęcie.

Stosownie do art. 93 ust. 6 i 7 ustawy o zużytym sprzęcie, karę pieniężną, o której mowa w sentencji decyzji, stanowiącą dochód budżetu państwa, należy uiścić na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Warszawie w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja o nałożeniu kary stanie się ostateczna.

Zgodnie z art. 138 § 1 pkt 1 Kpa, organ odwoławczy wydaje decyzję, w której utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.

Podsumowując, na podstawie zebranego materiału dowodowego, Prezes UOKiK uznał, że podjęta przez Mazowieckiego WIIH decyzja była prawidłowa. W konsekwencji, organ pierwszej instancji miał podstawy do wydania decyzji administracyjnej, na mocy której przedsiębiorcy Lidl Sp. z o.o. sp. k. z siedzibą w Jankowicach, wymierzono karę pieniężną w wysokości 5 000 zł (słownie: pięć tysięcy złotych). Tym samym, decyzja nr nr PO.354.ZSE.41.2021.CZP z 19 stycznia 2022 r., Mazowieckiego WIIH powinna pozostać w obrocie prawnym.

**Biorąc powyższe pod uwagę, Prezes Urzędu Ochrony i Konkurencji i Konsumentów orzekł jak w sentencji.**

**Niniejsza decyzja jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.**

**Pouczenie:**

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.
2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym od strony skarżącej pobierana jest opłata, tzw. wpis stosunkowy, zależny od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
  - 1) do 10.000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
  - 2) ponad 10.000 zł do 50.000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
  - 3) ponad 50.000 zł do 100.000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1.500 zł;
  - 4) ponad 100.000 zł - 1 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2.000 zł i nie więcej niż 100.000 zł.
3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, strona ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądoadministracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie.
4. Do należności pieniężnych w postaci kar pieniężnych nie uiszczonych w terminie stosuje się przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz.U. z 2021 r. poz. 1540 z późn. zm.).

Z up. Prezesa  
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów  
Anna Janiszewska  
Zastępca Dyrektora  
Departamentu Inspekcji Handlowej